

Notat om Erhvervsstyrelsens mulighed for tvangsopløsning ved virksomheders manglende reaktion på styrelsens anmodninger

Dette notat har til formål at beskrive hvordan Erhvervsstyrelsen fra 1. juli 2020 anvender tvangsopløsning som redskab i stedet for tvangsbøder over for de virksomheder, der ikke reagerer på vigtige anmodninger fra styrelsen.

Med ændringen af årsregnskabsloven i maj 2020 (gennemførelsen af den såkaldte kontrolpakke) fik styrelsen mulighed for i sidste ende at sende en virksomhed til tvangsopløsning, hvis den ikke indsender de erklæringer eller oplysninger, som styrelsens regnskabskontrol anmoder om i medfør af årsregnskabslovens §§ 159 d eller 160. Den nye hjemmel til tvangsopløsning er indsat i årsregnskabslovens § 162 a, som trådte i kraft den 1. juli 2020.

Det kan fx være, når styrelsen anmoder om en revisorerklæring i forbindelse med en sag om ulovlige kapitalejerlån eller overtrædelse af bogføringsloven. Det kan også være en anmodning om en redegørelse eller dokumentation i forbindelse med en kontrolsag.

Tidligere havde styrelsen i disse situationer alene mulighed for at anvende tvangsbøder.

Muligheden for tvangsopløsning er indført, fordi det har vist sig, at nogle virksomheder trods flere rykkestre ikke indsender den påbudte revisorerklæring eller svarer på styrelsens anmodning om oplysninger. Anvendelsen af tvangsbøder har vist sig ikke at være et tilstrækkeligt effektivt redskab her.

Målet med indførelsen af muligheden for tvangsopløsning er at sikre en hurtig og effektiv kontrol, korrekte regnskaber samt beskytte myndigheder og private mod eventuelle økonomiske tab. Hensigten er *ikke* at gennemføre tvangsopløsninger, men derimod at få virksomhederne til at reagere hurtigt på krav om oplysninger og påbud.

Anvendelse af tvangsopløsning er derfor nu hovedreglen i disse situationer, mens tvangsbøder alene vil blive anvendt i særlige tilfælde. Det kan eksempelvis være, når det er virksomhedens revisor, som skal give oplysningerne.

Beslutningen om at oversende en virksomhed til tvangsopløsning som følge af manglende indsendelse af oplysninger er selvfølgelig et vidtgående skridt. Det bliver derfor foretaget på baggrund af en konkret vurdering fra sag til sag i forhold til rimelighed og proportionalitet.

Men det er naturligvis *helt afgørende*, at virksomhederne husker at tjekke deres digitale postkasser og reagerer på de breve, styrelsen sender. Ellers kan det få alvorlige konsekvenser.

Styrelsen sender som udgangspunkt også en påmindelse til ét af ledelsesmedlemmernes private digitale postkasse, for at sikre, at den vigtige meddelelse fra styrelsen bliver læst. Dette er dog alene en *ekstra service*. Den

frigørende virkning for styrelsen er således afsendelsen af opløsningstruslen til virksomhedens digitale postkasse.

Derfor opfordrer styrelsen på det kraftigste til, at virksomhederne jævnligt tjekker sin digitale postkasse. Hvis virksomheden har modtaget et brev med en frist, kan virksomheden kontakte styrelsen hvis det helt undtagelsesvist ikke er muligt at overholde den anførte frist.

Hvis en virksomhed oversendes til tvangsopløsning på baggrund af manglende reaktion på styrelsens anmodning, vil den kunne genoptages efter de almindelige regler for genoptagelse, hvis den opfylder betingelserne herfor:

[Vejledning om genoptagelse af kapitalselskaber](#)

Særligt om ulovlige kapitalejerlån og overtrædelse af bogføringsloven

For så vidt angår ulovlige kapitalejerlån og overtrædelse af bogføringsloven vil virksomheden ikke blive oversendt til tvangsopløsning, hvis den kan dokumentere, at den har gjort alt, hvad den kan for at rette op på det ulovlige forhold.

I sager om kapitalejerlån og overtrædelse af bogføringsloven får virksomheden altid en rimelig frist til at indsende dokumentation for, at det ulovlige forhold er bragt til ophør. I de tilfælde, hvor virksomheden forgæves har gjort alt for at bringe det ulovlige forhold til ophør inden for den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen ud fra en konkret vurdering vælge at sætte sagen i bero i en kortere eller længere periode. For eksempel vil styrelsen i henhold til nuværende praksis i sager om ulovlige kapitalejerlån almindeligvis sætte sagen i bero i op til et år, hvis virksomheden indsender dokumentation for, at modtageren af lånet er insolvent, og af denne grund ikke er i stand til at tilbagebetale lånet på nuværende tidspunkt.

Anvendelsen af tvangsopløsning er altså ikke møntet på de tilfælde, hvor virksomheden ønsker at imødekomme styrelsens krav om at rette op på det ulovlige forhold, men derimod på de tilfælde, hvor virksomheden ignorerer styrelsens påbud.

Du kan finde kontrolpakken (lovforslag og endelig lov) her:

[Lovforslag som vedtaget](#)

[Endelig lov](#)